Dosarul nr.2c-902/2025 (2-25070467-12-2c-16052025-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

23 iulie 2025 mun.Chişinău

Judecătorul judecătoriei Chișinău(sediul Centru) – Iraida Secrieru-Coșleț examinând, în procedura cererilor cu valoare redusă, acțiunea civilă la cererea depusă de SRL”Instal-gusto grup” împotriva SRL”Cristal residence” privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată

constată

La data de 19.05.2025, SRL”Ital-gusto grup” a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL”Cristal residence” privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în perioada 2024-2025, între SRL”Ital-gusto grup” și SRL”Cristal residence” s-au desfășurat relații comerciale constând în livrarea repetată de produse alimentare, în baza comenzilor efectuate de pîrîtă și pe care le-a recepționate fără obiecții.

Menționează reclamantul că, deși, nu a fost încheiat un contract scris, raportul juridic dintre părți este unul comercial, fiind confirmat de facturile fiscale emise de reclamantă și acceptate de pîrîtă. Pentru marfa livrată, reclamanta a emis facturi fiscale în valoare totală de 27785,63 lei, pe care pîrîta nu le-a achitat integral până la scadență. Ca urmare, reclamanta a transmis o somație scrisă la data de 15 martie 2025, în vederea soluționării amiabile a litigiului. Conform mențiunii poștale, la data de 22 aprilie 2025, pîrîta a fost informată despre existența corespondenței, însă, a refuzat, în mod tacit, primirea plicului, care, ulterior s-a întors la expeditor fără a fi ridicat de destinatar. Mai indică că, la adresa de livrare a somației funcționează restaurantul „Banquet Cristal Hall”, asociat direct cu pîrîta, ceea ce exclude orice presupusă imposibilitate de recepționare.

Concluzionează că, SRL”Cristal residence” evită în mod intenționat recepționarea corespondenței juridice, inclusiv a somației, pentru a se sustrage de la responsabilitatea de a achita datoriile comerciale acumulate. Consideră că, această conduită este o formă de rea-credință contractuală și constituie un abuz de drept, interzis de art.13 Cod civil.

La fel, indică că, pîrîtul la data de 03 martie 2025, a efectuat o plată parțială în sumă de 10000,00 lei, ulterior lipsind careva achitări, iar datoria constituie suma de 17785,63 lei.

A făcut referire și la art. 942 alin. (1) Cod civil și a indicat că, a calculat dobânda legală de întârziere în sumă de 2642,01 lei, pentru perioada cuprinsă între scadența facturilor și data formulării cererii de chemare în judecată.

A solicitat încasarea de la SRL”Cristal residence” a sumei de 17785,63 lei, reprezentând datoria principală restantă pentru marfa livrată și neachitată; încasarea sumei de 2642,01 lei, cu titlu de dobândă legală de întârziere, calculată conform art. 942 Cod civil, pentru perioada scadentă până la data formulării cererii; compensarea cheltuielilor de judecată, suportate de reclamantă, inclusiv: taxa de stat, taxa de timbru și alte cheltuieli.

Examinarea prezentei acțiuni a avut loc conform prevederilor art.276/2-276/4 CPC, în procedura cererilor cu valoare redusă, și, examinând materialele dosarului, judecătorul va admite parțial acțiunea, după cum urmează.

În conformitate cu art.118, alin.(1)CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.774, alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform 858 , alin.(1)-(2)Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art.1108 Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vînzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului de determinare a lui. Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi vînzării-cumpărării drepturilor şi altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul şi apa, furnizate prin reţea, precum şi conţinutului digital, în măsura în care aceste dispoziţii nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

La caz, conform materialelor dosarului se atestă că, între părți SRL”Ital-gusto grup” și SRL”Cristal residence”, au avut loc relații contractuale prin care reclamantul a vîndut, iar pîrîtul a cumpărare produse alimentare. Acest fapt a fost invocat de reclamant în cererea de chemare în judecată și confirmat prin facturile fiscale emise urmare a raporturilor juridice dintre părți, care au fost recepționate și semnate de pîrît.(f.d.10-16, 18)

Conform mențiunilor reclamantului din cererea de chemare în judecată, acesta și-a executat obligațiile contractuale în modul corespunzător, contrar pîrîtului, care, deși, a recepționat marfa, nu a achitat prețul acesteia. Instanța va reține faptul executării corespunzătoare a obligațiilor contractuale de către reclamant, or probe

contrare nu au fost invocate și nici prezentate de pîrît, iar din materialele dosarului – facturile fiscale rezultă expres faptul dat, cînd se confirmă că, pîrîtul a recepționat marfa - semnînd facturile date, asupra mărfii nu a obiectat.

În continuare se menționează că, la materialele dosarului a fost prezentat actul de verificare dintre părți, care, deși, prezentat unilateral din partea reclamantului instanța îl va reține în modul corespunzător. Conform acestuia se implică expres neachitarea de către pîrît a costului integral al mărfii recepționate de la reclamant și corespunzător datorie în suma de 17785,63 lei.(f.d.9)

Astfel instanța reiterează că, din materialele cauzei rezultă expres existența între părți a raporturilor juridice, urmare a căror reclamantul a furnizat pîrîtului marfă, ultimul a recepționat-o nu a obiectat asupra calității acesteia, dar nu a achitat costul integral întregistrînd datorie în sumă de 17785, 63 lei conform actului de verificare și în lipsa probelor contrare, ceea ce implică temeinicia cererii reclamantului în această parte și soluția de admitere a acesteia, cu dispunerea încasării sumei datoriei de 17785, 63 lei de la pîrît.

În continuare, instanța menționează că, conform solicitărilor, reclamantul pretinde și încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 2642,01 lei, solicitare, care, la fel, va fi admisă de instanță, din următoarele considerente.

Conform art.942 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere. În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere. Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere. Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Conform cererii de chemare în judecată reclamantul invocă și dobîndă de întîrziere conform calculului prezentat în acest sens de la f.d.27-36 pe care instanța îl

va reține, deoarece este efectuat ținînd cont de prevederile legale ce reglementează instituția dată. Totodată, instanța indică despre existența condițiilor la caz în vederea calculării și încasării dobînzii de întîrziere, cînd pîrîtul are o obligație pecuniară, care implică un termen de executare, ignorat de acesta, ceea ce determină întîrzierea lui și obligația compensării prejudiciului pentru reclamant sub forma dobînzii de întîrziere. Mai mult că, din calcul rezultă expres respectarea termenului scadenței/întîrzierii de către reclamant la calcularea sumei date. Și, odată ce sunt întrunite prevederile legale, proba prezentată în sensul susținerii pretenției de încasare a dobîndei de întîrziere este corespunzătoare și nu a fost combătută prin alte probe, instanța reiterează despre temeinicia solicitării date și soluția de admitere a ei cu dispunerea încasării sumei de 2642,01lei – dobînda de întîrziere, or pîrîtul are o obligație pecuniară față de reclamant, care este scadentă, este în întîrziere, iar calcul sumei pretinse implică respectarea prevederilor legale pentru aceasta.

Cu referire la solicitarea de compensare a cheltuielilor de judecată, instanța indică următoarele.

Conform cererii de chemare în judecată reclamantul solicită obligarea pîrîtului la compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat, taxa de timbru și oricare alte cheltuieli probate(cheltuieli poștale, achitare extras, cheltuieli de asistență juridică).

În conformitate cu art.90 CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte:a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor;b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului;c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată;d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă;e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel;f) cheltuielile de căutare a pîrîtului;g) cheltuielile de efectuare a expertizei;h) cheltuielile de executare a actelor judiciare;i) cheltuielile de asistenţă juridică;j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii;k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut;l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94, alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Astfel, ținînd cont de prevederile legale enunțate supra în coraborare cu solicitarea reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată, instanța reiterează că, cu titlu de cheltuieli de judecată din materialele cauzei se atestă taxa de timbru în sumă de 200 lei și taxa de stat în sumă de 867,07 lei achitate la depunerea acțiunii, care raportînd soluția la caz, se implică necesitatea de a fi

compensate reclamantului, or, acesta a cîștigat procesul în legătură cu care lea suportat.

În același context, ce cu titlu de cheltuieli de judecată se invocă și cheltuieli poștale legate de soluționarea litigiului pe cale amiabilă, conform somației expediate pîrîtului în acest sens. Astfel, la materialele dosarului se conține lista F-103 a corespondenței expediate de reclamant(f.d.17), în care la poziția nr.1 este indicat pîrîtul și costul acestei expedieri de 13,50 lei. În continuare se menționează că, confirmarea achitării întregii corespondențe se conține la f.d.20, și cuprinde și suma cheltuită pentru pîrît, care urmează a fi restituită reclamantului, or suma dată a fost cheltuită de ultimul în legătură cu expedierea somației pentru litigiul la caz pe care l-a cîstigat. Corespunzător cu titlu de cheltuieli poștale se va compensa reclamantului suma de 13,50 lei.

În continuare, instanța menționează că, cu titlu de cheltuieli de judecată reclamantul a invocat și suma cheltuită pentru obținerea extrasului din Registrul persoanelor juridice, iar în această parte instanța va respinge compensarea cheltuielilor de judecată. Sau, într-adevăr la materialele dosarului se conține confirmare de achitare a notei de plată de la f.d.25,26. Plătitorul conform acesteia este reclamantul în contul ASP, destinația plății fiind indicată – servicii publice ASP – extras din RS ce conține date privind denumirea persoanei juridice. Dar, instanța menționează că, nu se poate stabili legătura de cauzalitate a cheltuielilor date cu litigiul la caz, în situația în care nu se indică expres referitor la care persoană juridică s-a solicitat extrasul, iar în așa mod, nu pot fi compensate.

În continuare se menționează că, la data de 16.06.2025 reclamantul a depus cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată – de asistență juridică suportate de reclamant, împreună cu mandatul pe numele avocatului Ceban Victor, chitanța de plată a sumei de 7000 lei, contractul de asistență juridică și actul de îndeplinire a lucrărilor.(f.d.47-55)

Instanța menționează că, în conformitate cu art. 96 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de ca*uză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.

Astfel, se menționează că, din actele anexate la cererea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică se implică contractul de asistență juridică nr.38/25 din data de 18.03.2025 încheiat între reclamant și CA”Ceban Victor”. (f.d.51-53) Obiectul contractului implică asistența juridică în volumul și condițiile prevăzute de contract – asistare, reprezentare, acordarea de consultații juridice.

Respectiv, contractul dat este unul general și din acesta nu se poate deduce expres încheierea lui referitor la litigiului la caz și acest fapt nu poate fi dedus

expres nici din dispoziția de plată nr.09 din 18.03.2025(f.d.50) cînd în aceasta se indică că, în temeiul contractului de asistență juridică fără să se indice expres cauza pentru care sunt achitate aceste sume. Aceiași situație se implică și din actul de îndeplinire a lucrărilor (f.d.54) în care sunt enumerate acțiunile precum că, întreprinse, dar nu se specifică pentru care cauză concret au fost îndeplinite, ceea ce implică lipsa de legătură dintre aceste cheltuieli și litigiul la caz, or, în toate aceste acte nu se face nici o referire expresă la prezentul litigiu.

Mai mult decît atît că, cererea de chemare în judecată este semnată de administratorul statutar al întreprinderii reclamante, tot acesta a confirmat copiile anexate, ce implică lipsa de careva acțiuni exprese întreprinse de avocat. Iar, în așa circumstanțe se atestă netemeinicia solicitării de compensare a cheltuielilor de asistență juridică din motivul că, din actele prezentate în susținerea solicitării date nu rezultă legătura expresă a cheltuielilor date cu litigiul la caz, fiind decît un contrat de asistență juridică general, care poate implica și/sau alte litigii și în situația cînd din actele dosarului nu se atestă întreprinderea vreunei acțiuni exprese de avocatul invocat, or toate actele sunt semnate de administratorul statutar fără intervenția primului. Iar, aceasta în consecință exclude condiția de reprezentare în judecată a reclamantului de către un avocat și imposibilitatea compensării cheltuielilor cu acest titlu – de asistență juridică.

În concluzia celor indicate supra, instanța va admite parțial acțiunea cu încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantului a datoriei în sumă de 17785, 63 lei, suma de 2642, 01 lei – dobînda de întîrziere, suma de 200 lei – taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii, suma de 867,07 lei– taxa de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 13,50 lei– cheltuieli poștale, iar, în rest, în partea compensării cheltuielilor de judecată pentru obținerea extrasului din Registrul persoanelor juridice și cheltuieli de asistență juridică, acțiunea se va respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.276/4, 238-241 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Acțiunea la cererea cu valoare redusă a SRL”Instal-gusto grup” împotriva SRL”Cristal residence” privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la SRL”Cristal residence”, c/f ***** în beneficiul SRL”Instal-gusto grup”, ***** datoria în sumă de 17785(șaptesprezece mii șapte sute optzeci și cinci) lei 63 bani, suma de 2642(două mii șase sute patruzeci și doi) lei 01 bani – dobînda de întîrziere, suma de 200(două sute) lei – taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii, suma de 867(opt sute șaizeci și șapte) lei 07 bani –

taxa de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 13(treisprezece) lei 50 bani – cheltuieli poștale.

În rest, în partea compensării cheltuielilor de judecată pentru obținerea extrasului din Registrul persoanelor juridice și cheltuieli de asistență juridică, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, prin intermediul Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei
Judecător Iraida Secrieru-Coșleț